

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 17 marca 2025 r.

UH.8361.239.2024

Łukasz Lubieniecki
Łukasz Lubieniecki JLL-Gastro
ul. Drużbickiego nr 3
61-693 Poznań

reprezentowany przez

adres do doręczenia:

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Łukasza Lubienieckiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Łukasz Lubieniecki JLL-Gastro, ul. Drużbickiego nr 3, 61-693 Poznań, NIP: 9241830400, karę pieniężną w wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 10 do 13 września 2024 r. kontrolę w restauracji „Olivvetta”, ul. Drużbickiego nr 3, 61-693 Poznań, prowadzonej przez przedsiębiorcę **Łukasza Lubienieckiego, działającego pod firmą: Łukasz Lubieniecki JLL-Gastro, ul. Drużbickiego nr 3, 61-693 Poznań, NIP: 9241830400.**

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych potraw i napojów. **W powyższym zakresie zbadano 123 pozycje w cenniku-menu, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa w odniesieniu do 52 skontrolowanych pozycji tj.:**

- nie uwidoczniono ilości potraw i napojów, do których odnosiła się podana cena w odniesieniu do 50 pozycji w cenniku-menu tj.:

1. Zupa / chłodnik dnia, w cenie 22,00 zł,
2. Bruschetta z kurkami, w cenie 36,00 zł,
3. Makaron z kurkami, w cenie 48,00 zł,
4. Dodatek do makaronu z kurkami: polędwiczka wieprzowa, w cenie 10,00 zł,
5. Polędwiczki wieprzowe w sosie kurkowym, w cenie 65,00 zł,
6. Pizza z kurkami, w cenie 48,00 zł,
7. Dodatek do pizzy z kurkami: polędwiczka wieprzowa, w cenie 10,00 zł,
8. Deser Parfait waniliowe z malinami, w cenie 26,00 zł,
9. Lemoniada cytrynowa, w cenie 20,00 zł,
10. Zapiekany kozi ser na grzance, w cenie 33,00 zł,
11. Carpaccio z polędwicy wołowej, 53,00 zł,
12. Deska włoskich serów i wędlin, pizza bianca, w cenie 53,00 zł,
13. Zupa krem z pieczonych pomidorów z serem taleggio, w cenie 23,00 zł,
14. Flaczki z kalmarów, w cenie 53,00 zł
15. Sałatka Cezar, w cenie 42,00 zł,
16. Sałatka z kozim serem, w cenie 43,00 zł,
17. Sałatka z krewetkami, w cenie 47,00 zł,
18. Koszyk pieczywa, 13,00 zł,
19. Risotto z owocami morza, w cenie 54,00 zł,
20. Risotto Vege, w cenie 36,00 zł,
21. Risotto z kurczakiem i warzywami, w cenie 43,00 zł,
22. Makaron Spaghetti Aglio'Olio, w cenie 33,00 zł,
23. Dodatkowy kurczak do makaron Spaghetti Aglio'Olio, w cenie 9,00 zł,
24. Dodatkowe krewetki do makaron Spaghetti Aglio'Olio, w cenie 12,00 zł,
25. Makaron Spaghetti Bolognese, w cenie 36,00 zł,

26. Makaron Tagliatelle Carbonara, w cenie 36,00 zł,
 27. Makaron Tagliatelle Picante, w cenie 37,00 zł,
 28. Makaron Parpadelle z owocami morza, w cenie 54,00 zł,
 29. Makaron Ravioli buraczane z kaczką, jabłkiem i żurawiną, w cenie 52,00 zł,
 30. Kurczak w cieście drożdżowym, w cenie 49,00 zł,
 31. Świeże mule w białym winie lub sosie pomidorowym, w cenie 65,00 zł,
 32. Stek z polędwicy wołowej z sosem aglio'olio, w cenie 129,00 zł,
 33. Dodatek do pizzy: czosnek, w cenie 3,00 zł,
 34. Dodatek warzywny do pizzy, w cenie 7,00 zł,
 35. Dodatek mięsny do pizzy, w cenie 9,00 zł,
 36. Dodatek serowy do pizzy, w cenie 10,00 zł,
 37. Dodatek do pizzy: tuńczyk, w cenie 10,00 zł,
 38. Dodatek do pizzy: anchovis, w cenie 7,00 zł,
 39. Dodatek do pizzy: krewetki, mule, w cenie 12,00 zł,
 40. Deser Tiramisu, w cenie 22,00 zł,
 41. Deser Panna cotta, w cenie 22,00 zł,
 42. Kruszona beza z mascarpone i sosem owocowym, w cenie 26,00 zł,
 43. Kawa espresso, w cenie 11,00 zł,
 44. Kawa espresso macchiato, w cenie 12,00 zł,
 45. Kawa doppio, w cenie 15,00 zł,
 46. Kawa americano, w cenie 12,00 zł,
 47. Kawa cappuccino, w cenie 15,00 zł,
 48. Kawa latte macchiato, w cenie 15,00 zł,
 49. Herbata Dilmah, w cenie 11,00 zł,
 50. Sok pomarańczowy świeżo wyciskany, w cenie 20,00 zł,
- nie uwidoczniono w cenniku ani w żadnym innym miejscu informacji o cenie w odniesieniu do 2 pozycji, tj.:
51. Opakowanie jednorazowe z tworzywa sztucznego, w cenie 0,50 zł,
 52. Opakowanie alternatywne, w cenie 0,50 zł.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz jest niezgodne z wymaganiami § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, a także narusza interesy konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

W myśl § 9 ust. 1 rozporządzenia, „Przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.” Zgodnie z treścią § 9 ust. 2 rozporządzenia, „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena”.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 6 lutego 2025 r. znak UH.8361.239.2024 (doręczonym 20 lutego 2025 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa.

Przedsiębiorca w powyższym zakresie nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień. W toku kontroli przedsiębiorca złożył oświadczenie o wielkości przychodu za 2023 rok, które zostało skorygowane w wiadomości przesłanej za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 14 marca 2025 r.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: „Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w odniesieniu do 52 spośród 123 skontrolowanych towarów i wyrobów, nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Strona dopuszczając się wyżej wskazanych naruszeń ograniczyła konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości potrawy lub wyrobów z innymi potrawami lub wyrobami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości potrawy lub wyrobów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość potrawy lub wyrobu w tej samej cenie. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 14 sierpnia 2024 r. znak UH.8360.210.2024 (doręczonym w trybie art. 44 § 4 Kpa), zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Jeszcze przed rozpoczęciem kontroli, w dniu 4 września 2024 r. przedsiębiorca zwrócił się do organu z wnioskiem o wgląd do akt zawiadomienia i wykonanie fotokopii. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez

znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładania ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz Red. Prof. Dr hab. Marek Wierzbowski, red. Prof. Dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”). Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszenie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości wyrobów, do których odnosi się podana cena, a w dwóch przypadkach nie uwidoczniono ceny w ogóle. Strona zaprzestała naruszania prawa

dopiero w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ilości oraz cen towarów pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen wyrobów, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach względem tych klientów, którzy zakupili wyroby w restauracji strony bez uzyskania informacji o cenach - zgodnych z ustawą i opuścili lokal przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie podał w cenniku ilości w odniesieniu do 50 wyrobów, a w przypadku 2 pozycji nie podał w cenniku, ani w żadnym innym miejscu informacji o cenie, spośród 123 wyrobów i towarów objętych kontrolą, a tym samym ograniczył konsumentom dostęp do informacji o cenie towarów oraz ograniczył możliwość porównania cen względem danej ilości wyrobów z innymi wyrobami.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 14 sierpnia 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów oraz przychodu strony na podstawie skorygowanej informacji przekazanej przez stronę w dniu 14 marca 2025 r. Wysokość kary nie przekracza Ponadto, w ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do wielkości przychodu przedsiębiorcy właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków nałożonych ustawą. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z wielkością przychodu przedsiębiorcy, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanego z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorcy. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości przychodu z faktem, iż kontrolowany posiada status mikroprzedsiębiorcy, a osiągnięte przez niego przychody świadczą o niewielkim potencjale ekonomicznym przedsiębiorcy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP ,w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welnitz-Kędra
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- Strona;
- a/a.